

Resolució 1088/2025, de 10 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 1169/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona

Informació reclamada: No és informació pública (consulta jurídica sobre els requisits d'una activitat).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La sol·licitud de la persona reclamant no reuneix el requisit establert a l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública, consistent en estar en poder de l'Administració i, en conseqüència, no te empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG. Per tant, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP.

Paraules clau: Ajuntaments. Reclamació contra silenci. Consulta jurídica. No és informació pública. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 2 de juliol de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1169/2025, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb una instància general, presentada el dia 4 de juny. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La Reclamació presentada indica que no s'ha rebut resposta de l'Ajuntament, i reitera, d'acord amb allò exposat a la instància, que el seu objecte és "informació respecte a la normativa, requisits i condicions per la realització de classes de Zumba, 2 o 3 cops a la setmana, durant tot l'estiu (des de juny fins l'agost), i presumptament, cobrant, en un pati d'una Comunitat de propietaris. Condicions que s'han de complir a nivell d'infraestructura, assegurança, permisos i pagament a la Seguretat Social i Hisenda per dita activitat. Si es requereix permís de l'Ajuntament, quines són les condicions i requisits".

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". D'acord amb això, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda".

Com no pot ser d'altra manera, el procediment de garantia del dret d'accés a la informació pública només pot tenir per objecte la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG transcrit. Per tant, aquesta Comissió no es pot pronunciar respecte d'altres procediments administratius que no tinguin per objecte l'obtenció d'informació pública per part de la ciutadania.

Efectivament, la petició de la part reclamant consisteix en consultar la normativa, requisits i condicions d'una activitat, que abasten des dels permisos municipals fins a la regulació de les assegurances, del règim de la Seguretat Social i de l'Administració tributària. Com podem observar, es formulen unes peticions que tenen per objecte actuacions diferents de la de proporcionar informació pública preexistent.

En el nostre cas, conflueix una causa específica d'inadmissió de la SAIP, d'entre les previstes a l'article 29 LTAIPBG; en concret, l'establerta al seu número 2, relativa a "les consultes jurídiques". Les mateixes raons per les quals l'article 29.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques comporten la inadmissibilitat de les reclamacions prevista per l'article 33.2 RGAIP si el seu objecte no consisteix pròpiament en l'accés a informació pública preexistent, com succeeix en la consulta del cas que ens ocupa. Tot això s'ha d'entendre sens perjudici dels supòsits d'orientació establerts per la legislació general i sectorial de procediment administratiu, que haurien de ser

habituals en les relacions entre les administracions i la ciutadania, però que són aliens a la garantia del dret d'accés a la informació pública preexistent.

Per tant, les pretensions de la persona reclamant, al no constituir pròpiament informació pública, no tindrien empara en el dret d'accés a aquesta, tal com s'estableix a l'article 18.1 LTAIPBG i la Reclamació ha de ser inadmesa perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, en aplicació dels articles 29.2 LTAIPBG i 33.2 RGAIP, igualment esmentats.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de juliol de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 1169/2025 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Donar publicitat de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.